

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20231450200320 по описа за 2023 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление № BG11042022/4000/P8-398/10.10.2022 г. на Г. А. Т. – Директор на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ гр.С., с което на нарушителя **М. К. М.** от с.Б., община К., е наложено Административно наказание - **ГЛОБА** в размер на **1 800 /ХИЛЯДА И ОСЕМСТОТИН/ ЛЕВА** за нарушение на чл.179 ал.3а от ЗДвП, като незаконосъобразно на основание чл.63 ал.2 т.1, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН.

ОСЪЖДА на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.144 от АПК, вр. с чл.38 ал.2, вр. с ал.1 т.3 от Закон за адвокатурата, вр. с чл.18 ал.2, вр. с чл.7 ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ гр.С. **ДА ЗАПЛАТИ** на **АДВ. В. Г. И.** от САК сумата от 580 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена по реда на чл.38

ал.1 т.3 от Закон за адвокатурата адвокатска защита и съдействие на **М. К. М.** от с. Б., община К. по АНХД № 320/2023 г. по описа на МРС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

М. К. М. от с.Б., община К., е обжалвал в срок Наказателно постановление № BG11042022/4000/P8-398/10.10.2022 г. на Г. А. Т. – Директор на Национално тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура” /АПИ/ гр.С.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, нито пък се представлява на съдебното следствие от адв. В. И. от АК гр.С. Последната е взела активно участие на съдебното следствие с многобройни писмени становища и писмени бележки. В депозираните по делото писмени бележки под вх. №751/19.02.2024г. се иска отмяна изцяло на атакуваното наказателно постановление като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Изложени са подробни мотиви които ще бъдат обект на коментар в подолните абзаци.Иска се присъждане на направените по делото разноски. Съгласно представения по делото списък на направени разноски обективирани в Молба от 22.12.2023г.

Ответникът се представлява от юрисконсулт И. Й. Последната взема становище да бъде потвърдено атакуваното НП като законосъобразно, издадено в съответствие с целта на закона и при спазване на всички материалноправни и процесуалноправни изисквания. Акцентува се, че авторството на деянието е доказано и именно жалбоподателя е бил извършител на деянието и е бил водач на ППС-то на 21.03.2022 г. Подчертава се, че безспорно установено по делото е, че конкретния тол сегмент, на който се намира контролното устройство, засекло нарушението няма получени тол Декларации за съответното пътно превозно средство и съответно няма и платени тол такси. По делото е приложено и Писмено становище, с което са доразвити аргументи в подкрепа на изложеното, които също ще бъдат обект

на коментар в по-долните абзаци. Моли се, присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в справедлив размер.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Видно от приложеното в оригинал НП същото е връчено лично на жалбоподателя на 26.10.2022 год. Последният е упражнил правото си на жалба и такава е входирана пред ответника на 04.11.2022 г. под № 94-00-22958, като безспорно е в срок.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: АНХД №1053/2022 год. по описа на РС гр. В., включващо Договор за правна защита и съдействие от 31.10.2022 год., Пълномощно от 31.10.2022 год., Писмо от Директора на НТУ по изх. № 94-00-21984/22.10.2022 год., Наказателно постановление №BG 11042022/4000/P8-398/10.10.2022 год. на Директора на НТУ, АУАН № BG 11042022/4000/P8-398/11.04.2022 год., Актуално състояние на „М. Л.“ ЕООД към дата 02.11.2022 год., Актуално състояние на „Д. С. И.“ АД към 02.11.2022 год., Решение №101 на МС от 20.02.2022 год. за приемане на списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние – ТОЛ такса, приет на основание чл.10 ал.3 от Закон за пътищата заедно с приложени първа страница на списъка, както и Извадка от списъка съдържаща описание на номерата, наименованието, координатите и дължините на всички ТОЛ сегменти на първокласен път I-1, Извадка от кореспонденцията по електронна поща осъществена между „М. Л.“ ЕООД и „Д. С. И.“ АД, Справка „Д. С. И.“ АД за генерирани ТОЛ такси на ППС с рег. № ... за периода 21.03.2022 год.- 21.03.2022 год., Справка отчет за пътуванията на товарен автомобил с рег. № ... от дата 21.03.2022 год., Квитанция за платени пътни такси в република Б. №22 BG004231X45263520/11.04.2022 год., 22:42:49 с статус платена, Решение №164/22.03.2022 год. на РС П. по АНХД №290/2022 год., Решение №289/16.03.2022 год. на РС Р. по АНХД №2525/2021 год., Решение №41/12.01.2022 год. на РС Б. по АНХД №4908/2021 год., Писмо от Директора на ТД Митница Р. под рег. № 32-123917/14.04.2022 год., Заповед № ЗАМ-332/32-66544/28.02.2020 год. на Директора на Агенция „Митници“, Заповед № РД-11-167/08.02.2021 год. на Председателя на Управителния съвет на

Агенция „Пътна инфраструктура“, Заповед № ЧР-СП622/11.08.2022 год. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, Заповед №РД-11-760/19.08.2022 год. на Председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, Създаден доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а ал.3 от ЗДВП за установени нарушения по чл. 179 ал.3 – 3визвлечение, Статично изображение във вид на снимков материал на ППС с рег. № СВ 3619 СА – 2 бр., Известие за доставяне с клеймо от 26.10.2022 год., АНХД №381/2022год. ведно със Свидетелство за регистрация част първа на МПС с рег. № ..., Пътен лист серия Т №2007862/21.03.2022 год., Справка от „Д. С. И.“ АД за генериране тол данни респективно начислени ТОЛ такси от бордовото устройство монтирано и зачислено към МПС с рег. № ... за периода от 12:46:37 на 21.03.2022 год. до 16:50:58 часа на 21.03.2022 год., Протокол за установяване годността за приемане на дооборудването на съществуваща стационарна контролна точка от 07.02.2020 год., Справка от Директора на Областно пътно управление В. под вх. №496/07.02.2023 год. ведно с извадка от километрирането на ОПУ – В. (ксерокопие) и 1 бр. сателитна снимка Google карти, Справка от кмета на общ. М. под рег. индекс №11.01-40-001/08.02.2023 год. ведно с изображение от Google карти с указано място на километър 160+506 на път Е79/І-1/, Справка от Началника на ОПП при СДВР гр. С. под рег. №433200-14386/08.02.2023 год. ведно със справка от Централната база на АИС КАТ съдържаща информация за влекач „Мерцедес Актрос“ с рег. № ... , Справка от Директора на ТД Митница Р. под вх. № 658/16.02.2023 год. ведно със заверено копие на длъжностна характеристика за длъжност „Старши инспектор в ТД на АМ“, сектор „Дунав Мост 2“, Отдел „Пътни такси и разрешителен режим“, ТД Митница Р. връчена на 11.09.2021 год., Заверено копие на длъжностна характеристика за длъжност „Главен в ТД на АМ“, сектор „Дунав Мост 2“ отдел „Пътни такси и разрешителен режим“, ТД Митница Р. връчена на 13.09.2021 год., Заверено копие на Заповед № ЗАМ-332/32-66544/28.02.2020 год. на Директора на Агенция Митници отменена със заповед № ЗАМ1434/32-263874/08.08.2022год., Заверено копие на заповед № ЗАМ 1434/32- 263874/08.08.2022год. на Директора на Агенция Митници, Заверено копие на заповед № ЗМФ- 642/28.07.2022 год., Заповед № ЗМФ – 1318/27.12.2018 год. на Министъра на финансите, Заверено копие на отчетен и планов график за месец април 2022 год. на отдел ПТРР, сектор „Дунав Мост

2“, Заверено копие на заповед №ЗТД – 4000-57/08.03.2022 год. на Директора на ТД Митница Р. за определяне на работни места, Информация за МПС с рег. № СВ 3619 СА, Справка за сегменти за заплащане на ТОЛ таксата за съответни пътни участъци за МПС с рег. №, КАНД № 390/2023 год. по описа на Административен съд гр. В., Становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура“, Национално ТОЛ управление от дата 09.11.2023 год. ведно с таблица с данните за движение на ППС, в която се съдържат сегменти, за които има получени платени ТОЛ декларации за ППС с рег. №, както и Протокол за установяване годността за приемане на дооборудването на съществуваща стационарна контролна точка от 07.02.2020 год. Справка от Директора на ОПУ В. под вх. №5031/13.12.2023г. и Справка от ответника по делото под вх. №4932/07.12.2023г. ведно с Разрешение за строеж №РС56/14.06.1919г. Приложение №1 (стр.2) с описание за местоположение, GPS координати, оборудване на контролно устройство №4007 и Протокол за ремонт и профилактика на стационарна контролна точка №4007. Становище от отдел „Управление на информационна система и Инфраструктура“, НТУ към Агенция „Пътна Инфраструктура“ гр. С. и Справка от Изпълнителния директор на „Д. С. И.“ АД гр. С. под вх. №184/12.01.2024г. Справка от Директора на ОПУ В. под вх. №345/23.01.2024г., Справка под вх. №346/23.01.2024г. и 2 бр. справки от Директора на ОПУ В. под вх. №441 и №442 от 30.01.2024г. Съответно са разпитани свидетелите Л. Г. - В. и В. М. и двамата работещи като инспектори в Агенция „Митници“ като работното им място е на Митница О., която е към ТД „Митница“ Р.. Съответно свидетелката Л. Г. - В. е актосъставител, а свидетеля В. М. свидетел при съставяне на акта.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен, категоричен и непротиворечив начин, че на 21.03.2022 г. в 18:33 часа с устройство № 40072, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от ЗП, е било регистрирано движението на пътно превозно средство влекач, марка и модел „МЕРЦЕДЕС АКТРОС“ с рег.№....., с обща технически допустима максимална маса над 12 тона, по път № I-1, км.160+506 в област В., община М., с.Р. Б. (включен в обхвата на платената пътна мрежа), като за него не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Затова е бил генериран доказателствен запис доклад от електронната система по чл.167а

ал.3 от ЗДвП с номер на нарушението DBBAF843687A7207E053031F160A6CB0 с приложени към него статични изображения. На 11.04.2022 г. в 22:42 часа в направление излизане от територията на Република Б. на ГКПП-О.- ферибот е пристигнало посоченото пътно превозно средство влекач, марка и модел „МЕРЦЕДЕС АКТРОС“ с рег. № ..., с обща технически допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от жалбоподателя. При извършената проверка било установено, че за посоченото превозно средство е генериран доказателствен запис доклад от електронната система по чл.167а ал.3 от ЗДвП. Актосъставителката Л. Г. - В. преценила, че е извършено административно нарушение и затова, в присъствието на свидетеля В. М. съставила акт за установяване на административно нарушение № BG11042022/4000/P8-398/11.04.2022 г. , в който описала горните обстоятелства и посочила, че жалбоподателят е нарушил разпоредбите на чл.179 ал.3а от ЗДвП. На жалбоподателя бил връчен препис от АУАН срещу подпис, като в същия жалбоподателят не посочил възражения. Жалбоподателят е бил уведомен и за възможността да бъде освободен от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок бъде заплатена компенсаторна такса по чл.10 ал.2 от ЗП в размер 750 лева. Писмени възражения в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН не са постъпили. Компенсаторна такса не е била заплатена в посочения срок. Затова въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение е издадено и атакуваното Наказателно постановление BG11042022/4000/P8-398/10.10.2022 г. В Наказателното постановление административнонаказващият орган е възпроизвел обстоятелствената част на акта и е описал установеното в АУАН нарушение, като е посочил нарушените разпоредби.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за безспорно установена въз основа на показанията на свидетелите Л. Г. - В. и В. М., както и от приетите по делото писмени доказателства. Свидетелите потвърждават обстоятелствата посочени в АУАН. В съставения АУАН са описани всички релевантни обстоятелства по твърдяното нарушение. За разкриване на обективната истина по делото способстват и писмените доказателства по делото. Същите са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги кредитира, доколкото същите допълват събраните от съда гласни доказателства. Цялостният анализ на всички

доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначен и категоричен извод, относно фактическата обстановка по конкретния случай. Релевантните по делото факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена от легитимирано лице (наказаният нарушител), в срока за обжалване по чл.59 ал.2 от ЗАНН, и срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт и затова се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна макар и не на всички посочени в нея обстоятелства.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, засягащ в голяма степен правата и интересите на физическите и юридически лица. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка, съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в АУАН или наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон, като в този смисъл на контрол подлежи и самият АУАН. Съдът извърши служебна проверка на съставения АУАН и на издаденото наказателно постановление с оглед на компетентността на лицата, които са ги съставили, респективно издали. В разпоредбата на чл.37 ал.1 от ЗАНН е посочено кои лица могат да съставят АУАН. Това са длъжностните лица, посочени изрично в съответните нормативни актове или определени от ръководителите на ведомствата, организациите, областните управители и кметовете на общините, на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове. В конкретния случай, видно от Заповед № ЗТД-4000-№57/32-76523 от 08.03.2022 г. на актосъставителя изрично е възложено правомощието да извършва контролни проверки на пътни превозни средства и да съставя АУАН. Ето защо се установява неговата компетентност за издаване на процесния АУАН. В разпоредбата на чл.47 ал.1 от ЗАНН е определено кои лица имат правомощията да налагат административни наказания. Това са ръководителите на ведомствата и организациите,

областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи. Съгласно чл. 47, ал. 2 от ЗАНН ръководителите могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет. В настоящия случай правомощието да налага административни наказания по ЗДвП съгласно чл.189е ал.12 от ЗП и да издава Наказателни постановления има Председателят на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура", като законът му предоставя възможността да оправомощава длъжностни лица с тези правомощия. Видно от представените по делото Заповед № РД-11-167/08.02.2021 г., Заповед № ЧР-СП-622 от 11.08.2022 г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ, Заповед № РД-11-760 от 19.08.2022 г. на Председателя на Управителния съвет на АПИ се установява, че издателят на НП е имал съответната компетентност. От представените многобройни писмени доказателства, а именно: Справка от Директора на ТД Митница Р. под вх. № 658/16.02.2023 год. ведно със заверено копие на длъжностна характеристика за длъжност „Старши инспектор в ТД на АМ“, сектор „Дунав Мост 2“, Отдел „Пътни такси и разрешителен режим“, ТД Митница Р. връчена на 11.09.2021 год., Заверено копие на длъжностна характеристика за длъжност „Главен в ТД на АМ“, сектор „Дунав Мост 2“ отдел „Пътни такси и разрешителен режим“, ТД Митница Р. връчена на 13.09.2021 год., Заверено копие на Заповед № ЗАМ-332/32-66544/28.02.2020 год. на Директора на Агенция Митници отменена със заповед № ЗАМ1434/32-263874/08.08.2022год., Заверено копие на заповед № ЗАМ 1434/32- 263874/08.08.2022год. на Директора на Агенция Митници, Заверено копие на заповед № ЗМФ- 642/28.07.2022 год., Заповед № ЗМФ – 1318/27.12.2018 год. на Министъра на финансите, Заверено копие на отчетен и планов график за месец април 2022 год. на отдел ПТРР, сектор „Дунав Мост 2“, Заверено копие на заповед №ЗТД – 4000-57/08.03.2022 год. на Директора на ТД Митница Р. за определяне на работни места, по безспорен, категоричен и непротиворечив начин се установява, че актът е издаден от структурно звено в която фигурира ТД „Митница“ Р., респективно ГКПП – О.- ферибот, където именно е съставен и процесният акт. Ето защо неоснователен остава

довода на процесуалния представител на жалбоподателя, че актът е съставен от некомпетентен административен орган. Спазени са и правилото на [чл.40 ал.1 от ЗАНН](#) – актът е съставен в присъствието на свидетел-очевидец и на самия жалбоподател, и съгласно разпоредбата на [чл.43 ал.1 от ЗАНН](#) актът е подписан от актосъставителя, свидетеля и нарушителя. Спазени са и сроковете по [чл.34 ал.1](#) и [ал.3 от ЗАНН](#) за съставяне на АУАН и за издаване на наказателно постановление. Съдебният състав намира, че са спазени изискванията на ЗАНН, относно реквизитите на двата акта – АУАН и наказателно постановление, изискуеми съгласно императивните разпоредби на [чл.42](#) и [чл.57 ал.1 от ЗАНН](#). В АУАН са посочени датата на съставяне на акта, индивидуализиращите белези на актосъставителя, свидетеля и нарушителя, датата, мястото и времето на извършване на нарушението, фактическите обстоятелства и описание на нарушението, както и нарушените разпоредби. В процесното наказателно постановление се съдържат изискуемите съгласно [чл.57 ал.1 от ЗАНН](#) реквизити: Посочени са индивидуализиращите данни на наказващия орган; номера на наказателното постановление и датата на издаването му; номера на АУАН и данни за актосъставителя; индивидуализиращите данни и адрес на нарушителя; времето (дата, място и часа) на извършване на нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено; законовият текст, който е нарушен. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е посочено, че е нарушен [чл. 179, ал.3а от ЗДвП](#). Ето защо, съдът дължи преценка дали е нарушена посочената разпоредба.

С измененията на [Закона за движението по пътищата](#) и [Закона за пътищата /ДВ, бр.105/2018 г.](#) / е предвиден нов начин на заплащане на такси за преминаване по платената пътна мрежа, при която се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства винетни такси и такси на база време и на база изминато разстояние-тол такси. Това изменение въвежда съответно и различни санкционни последици за нарушенията, свързани с неплащане на дължимите такси. Съгласно разпоредбата на [чл.10 ал.1 т.2 от ЗП](#) за преминаване по платената пътна мрежа се дължи такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по [чл.10б ал.3 /с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл.10а ал.9/](#). В разпоредбата се посочва още, че заплащането на тол таксата дава право на едно пътно превозно средство да

измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Разпоредбата на [чл.10б ал.4 от ЗП](#) предвижда, че размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл.10 ал.7 или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут. Съгласно разпоредбата на [чл.139 ал.5 от ЗДвП](#) движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по [чл.10 ал.1 от Закона за пътищата](#), а в [чл.139 ал.7 от ЗДвП](#) е въведено изричното задължение за водача на пътно превозно средство от категорията по [чл.10б ал.3 от Закона за пътищата](#) преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по [чл.10 ал.1 т.2 от Закона за пътищата](#), освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Когато собствениците или ползвателите на ППС не заплатят дължимата пътна такса при преминаване по платената пътна мрежа, нарушението се документира от Електронната система за събиране на пътни такси, съгласно [чл.167а ал.3 от ЗДвП](#). Тя създава доклад с приложения към него статични изображения във вид на снимков материал (представени по делото). Докладът и снимките, съгласно [чл.189е ал.8 от ЗДвП](#) в своята съвкупност представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства. Характерът на отразените в Електронната система за събиране на пътни такси данни е изрично прокламиран и в разпоредбата на [чл.189е ал.8 от ЗДвП](#), а именно: контролните органи могат да извършват справки в електронната система за

събиране на пътни такси по чл.10 ал.1 от Закона за пътищата, като отразените в нея данни се считат за доказателства във връзка със следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Съдебният състав е категоричен, че безспорно е установено по делото, че на 11.04.2022 г., в 22:42 часа в направление – излизане от територията на Република Б., на ГКПП О.-ферибот, е пристигнало ППС с рег. № ..., вид: влекач, марка „МЕРЦЕДЕС АКТРОС“, с обща технически допустима маса над 12 тона, което е управлявано от жалбоподателя М. К. М.. След проверка от митническите служители е установено, че на 21.03.2022 г. в 18:33 часа ППС е засечено с контролно устройство с идентификатор № 40072 на Р. Б., по път I-1, км 160+506 без заплатена дължима такса по чл.10 ал.1 т.2 от Закона за пътищата. Конкретният пътен участък: Първи клас 1; наименование на тол сегмента – път 1: М.-В.-участък 1; номер на сегмента-1000100245; с дължина на сегмента /в метри/ 2590 и в километри 2,590 попада в обхвата на платената мрежа, включен е в Списъка на републиканските пътища, посочен в приложението към т. 1 на Решение № 101 на Министерския съвет от 20.02.2020 г., за които се събира такса за изминатото разстояние – тол такса. А в случая за процесното ППС не е била заплатена тол таксата по чл.10 ал.1 т.2 от ЗП. Предвид горното безспорно се доказва от обективна страна, че на 21.03.2022 г., в 18:33 часа е извършено нарушение на чл.179 ал.3а от Закона за движението по пътищата, която норма предвижда, че водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер на 1800 лева.

Следва да се подчертае, че при извършената проверка на 11.04.2022 г. в 22:42 часа от длъжностните лица при Агенция „Митници“ водачът не е оспорил констатацията, че на 21.03.2022 г. в 18:33 часа е управлявал влекач с

рег.№ ..., за който вече е било установено движение в участъка на с.Р. Б., по път I-1, км. 160+506, без заплатена такса по чл.10 ал.1 т.2 от ЗП. Актът за установяване на административно нарушение е предявен на жалбоподателя на дата 11.04.2022 г. Екземпляр от акта е връчен на жалбоподателя срещу подпис, като той не е отрекъл, че е управлявал процесното ППС към момента на извършване на нарушението. Въпреки предоставената възможност, не са постъпили писмени възражения срещу акта от жалбоподателя в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН. На съдебното следствие бе изяснен въпроса към момента на извършване на деянието, а именно 21.03.2022 г. кое е лицето, управлявало процесния автомобил. Тук е мястото да се отбележи, че след като тези доказателства не са събрани в развилото се пред административнонаказващия орган административнонаказателно производство, то решаващия съд, какъвто се явява в конкретния случай настоящия, независимо от бездействието на страните следва да издири и събере доказателства в съдебното производство по силата на чл.13 от НПК, в каквато насока е препращащата норма на чл.84 от ЗАНН. Безспорно процесното ППС е собственост на „О. И.“ ЕАД, и е с ползвател „М. Л.“ ЕООД гр. С. Видно от приложения пътен лист серия Т №2007862 за товарен автомобил извършващ международен превоз издаден на 21.03.2022г и приключен на 28.03.2022г., „МЕРЦЕДЕС АКТРОС“ с рег.№ ... е управляван именно от жалбоподателя М. М. Тези доказателства са представени от процесуалния представител на жалбоподателя като изрично същият е потвърдил приложеното по делото писмено становище, че именно жалбоподателя е управлявал процесното ППС на 21.03.2022г.

Деянието, което се вменява на жалбоподателя се свежда до несъобразяване с изискването на чл.179 ал.3а от ЗДвП, въздигащо в състав на административно нарушение управлението на МПС от категорията по чл.10б ал.3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство. Същата според настоящия съдебен състав освен санкционна е и материалноправна, доколкото разписва и правилото за поведение, с което водачът следва да се съобразява. В аналогичен смисъл е и правилото на чл.139 ал.7 от ЗДвП, според което

водачът на пътно превозно средство от категорията по чл.10б ал.3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10 ал.1 т.2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Следва да се отбележи, че и двете разпоредби са въведени в ЗДвП с ДВ бр.105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г. В тази насока настоящия съдебен състав не намира за съществен процесуален порок непосочването на разпоредбата на чл.139 ал.7 от ЗДвП в акта и в Наказателното постановление и че правото на защита на жалбоподателя по никакъв начин не е било ограничено. В акта и в наказателното постановление са посочени неизпълнените от водача задължения, а именно, че не е заплатил дължимата пътна такса по чл.10 ал.1 т.2 от ЗП и няма как да има каквото и да било съмнение за какво точно нарушение е санкциониран водача, а именно, че е управлявал ППС за което не е платена таксата за изминато разстояние.Ето защо и в тази насока намира за неоснователно така направеното възражение от процесуалния представител на жалбоподателя, че в акта и в наказателното постановление не е посочено нарушената разпоредба съдържаща състава на извършено административно нарушение а единствено е отразено санкционната разпоредба на чл. 179 ал.3а от ЗДвП.

Следва да се отбележи, че по делото не следва да се представят доказателства за техническата годност на устройство № 40072, с което е установено нарушението. Електронната система по чл.167а ал.3 ЗДвП, част от която е устройство № 40072, не подлежи на метеорологичен контрол, тъй като за разлика от автоматизираните технически средства, същата не измерва стойности. Легално определение на електронната система за събиране на тол такси се съдържа в разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС на база време и на база изминато разстояние (Наредбата). Съгласно посочената разпоредба, това е съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, интегрирани компютърни системи и технически средства, чрез които се осъществява събиране, пренос, обмен и обработване на данни относно геопозиционирането и изминатото разстояние от пътните превозни средства в рамките на платената пътна

мрежа, масата им, декларираните за пътното превозно средство тол данни, изчисляване на дължимите такси за изминато разстояние, установяване на размера им и тяхното събиране, т.е. чрез електронната система за събиране на тол такси се извършва събиране, пренос, обмен и обработване на данни, чрез нея не се измерват стойности, поради което тази система не попада в обхвата на чл. 1 от Закона за измерванията. По отношение на представените по делото доказателства, а именно: Справка от Директора на ОПУ В. под вх. №5031/13.12.2023г. и Справка от ответника по делото под вх. №4932/07.12.2023г. ведно с Разрешение за строеж №РС56/14.06.1919г. Приложение №1 (стр.2) с описание за местоположение, GPS координати, оборудване на контролно устройство №4007 и Протокол за ремонт и профилактика на стационарна контролна точка №4007 следва да се отбележи, че административното нарушение е засечено с контролно техническо устройство №40072. В представеното по делото Приложение №1 към Писмо с вх. №АУ 22-42/2/11.06.2019г. като неразделна част от разрешението за строеж са посочени данни за контролно устройство с №4007, което е с различен номер от устройството, с което е било засечено административното нарушение. На следващо място според данните съдържащи се в Приложение 1 към Писмо с вх. №АУ 22-42/2/11.06.2019г. местоположението на СКТ №4007 е на км. 156+086 която километрова отсечка е различна от тази на която се намира СКТ 40072, а именно км. 160+506, видно от данните в приложената от АПИ извадка от ел. система за събиране на пътни такси по чл. 167а ал.3 от ЗДВП. Съдебния състав намира за основателно да отбележи, че номера на техническото устройство 40072 и №4007 касае същото устройство като последната цифра 2 указва посоката на движение на ППС в случая намаляващ километър от гр. Мездра към гр. Враца. По отношение разминаването в километрите на местоположението на техническото устройство съдебния състав намира за основателно да отбележи, че километъра на който е заснето нарушението е именно 160+506 който се подкрепя и от доклада приложен по преписката и от наказателното постановление. Съдебния състав приема че е допусната техническа грешка в приложение №1 към разрешение за строеж №РС-56/14.06.2019г. В приложението са посочени GPS координати според които безпроблемно може да се фиксира къде точно е позиционирано техническото устройство. Относно възражението на жалбоподателя и неговият процесуален

представител, че ремонта и профилактиката на СКТ 4007 е извършена на 22.02.2022г. т.е един месец преди да бъде установено административното нарушение и твърдението, че е изминал значителен период от време след последното профилактиране, съдебния състав намира за неоснователно. Напълно резонно е профилактиката да е извършена преди генериране на нарушението на 21.03.2022г. ,а именно на 22.02.2022г. като безспорно същото е изправно и не е компрометирано работата на техническото устройство. Видно от представените по делото доказателства, а именно: Справка от Директора на ОПУ В. под вх. №345/23.01.2024г., Справка под вх. №346/23.01.2024г. и 2 бр. справки от Директора на ОПУ В. под вх. №441 и №442 от 30.01.2024г. се установява, че на пътя М. – В. строителство не е извършвано към процесната дата както и след това. Пътният участък на който се извършват строителни ремонти от 10.06.2020г. е М. – Б., който няма никакво отношение с участъка на който е заснето процесното нарушение. От постъпилата Справка с изх. №11-00-69/11.12.2023г. на Директора на ОПУ В. безспорно е изразено становище, че именно отсечката не се намира в строителство.

Въпреки изложените обстоятелства съдебния състав намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно. Видно от приложената по делото справка от Изпълнителния директор на „Д. С. И.“ АД гр. С. под изх. №618/12.01.2024г. се установява, че в конкретния случай данните в системата показват, че причината за нарушението е със статус: Изключено или неправилно включено бордово устройство. Данните в системата показват, че устройството със сериен №0305385805687 асоциирано с ППС с №... е изключено от 18.03.2022г. в 16:11часа до 19.03.2022г. в 08:12 часа. Видно от представеното по делото становище от отдел „Управление на информационна система и инфраструктура „ към НТУ, ведно с таблица с данните за движение на процесното пътно превозно средство се установява, че за сегмента на рамката където е засечено нарушението липсва подаване на тол декларация и съответно липсва надлежно плащане. Видно от таблицата с преминаванията към същото е, че подаването на тол данни е стартирало от Д. Б. –А 2/01 в 12:46 и е приключило на пътен участък А-2:Е. – село П. в 16:50 часа. След това е преустановено подаването. От така представеното становище е видно, че бордовото устройство е работило до 16:50 часа, а деликта регистриран в 18:33 часа т.е . един час и четиридесет и три минути

след последното подаване на тол декларация. Следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО: "Доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Със ЗИД на ЗП, ДВ, бр. 14 от 2023 г., се въвеждат нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство се привежда в съответствие с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г., в частност с чл. 2, § 7 от същия и е предвидено уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Видно от мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. Макар към датата на нарушението по обжалваното наказателно постановление разпоредбите на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., да не са били част от действащата правна уредба, то доколкото разпоредбите на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. имат пряко действие, обжалваното наказателно постановление следва да се отмени и поради противоречие на процедурата по реализиране административнонаказателната отговорност с реда, предвиден в Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. От писмените

доказателства се установява, че дружеството – ползвател на пътното превозно средство -, е имало сключен договор с "Д. С. И." АД, които се задължават да предоставят услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и процесното МПС е разполагало с устройство за спътниково позициониране, поради което доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминато разстояние е следвало да уведоми собственика на МПС относно доброволно заплащане на дължимата тол такса за процесния сегмент. Едва след уведомяване и бездействие на собственика да заплати дължимата такса доброволно, е следвало да се пристъпи към образуване на административнонаказателно производство.

Следващо самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление е, че при издаването му е нарушен принципът на пропорционалност. Легалното понятие за "тол такса" е дадено в чл. 2, б) от ДиректИ. 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (ДиректИ. 1999/62/ЕО) - "такса за изминат участък" означава заплащане на определена сума за превозно средство, което изминава разстояние между две точки от инфраструктурата и е упомената в член 7, параграф 2; размерът на сумата трябва да е базиран на пропътуваното разстояние и на типа превозно средство". От понятието се извежда, че дължимите суми се определят според няколко отделни пера, свързани с характеристиките и на превозното средство, и на пътния участък. Условието и редът за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване се определят с наредба на Министерския съвет в съответствие с изискванията на ДиректИ. 1999/62/ЕО. Съгласно чл. 9а от посочената ДиректИ. "Държавите членки установяват съответен контрол и определят система от наказания, приложими за нарушаване на националните разпоредби, приети по настоящата директИ.. Те предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на санкциите. Санкциите трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи". Приложената в настоящия случай санкционна разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП предвижда налагането на глоба в абсолютно определен размер от 1800 лева. Макар и държавите членки да са компетентни да изберат санкциите, с които ще контролират спазването на установените правила и ще стимулират своевременно изпълнение от страна на водачите, то всяка една държава

членка е длъжна да упражнява своята компетентност при съблюдаване на правото на Съюза, както и на неговите общи принципи. В случай на несъвместимост, дори и косвена такава, между национална правна норма и основните принципи на ПЕС, то вътрешната правна норма следва да остане неприложена, поради действието на принципа на примат /решение от 09 март 1978 г., *Simmenthal SA*, 106/77, ECLI: EU: C: 1978: 49, т. 21-24 от цитираната практика/. Размерът на санкциите следва да бъде съответен на нарушението и да бъде пропорционален на преследваната цел, а при избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко ограничителната /решение от 19 октомври 2016, *EL-EM-2001, C?501/14*, EU: C: 2016: 777, т. 39 и цитираната съдебна практика/. От тези условности следва, че принципът на пропорционалност изисква, от една страна, наложеното наказание да съответства на тежестта на нарушението, и от друга страна, при определянето на наказанието или на размера на имуществената санкция да се отчитат конкретните обстоятелства по случая /решение от 4 октомври 2018 г., *Doel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N*, C-384/17, ECLI: EU: C: 2018: 810, т. 45/. Съгласно Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа, приета с Постановление № 370 на Министерския съвет от 2019 г. (ДВ, бр. 101 от 2019 г.), товарните автомобили над 12 тона с 4 и повече оси, ЕВРО 5, в която категория попада и процесният състав от пътни превозни средства, дължат по 0, 36 лв. /к. за движение по АМ, като път А-6, а в конкретния случай дължимата сума за сегмент №1000100245 е 0,26 лева. Сравнявайки размера на незаплатената пътна такса с абсолютно определения размер на глобата, предвидена за налагане спрямо водачите на пътни превозни средства, отявлено личи несъразмерността между двете стойности. Не на последно място, предвидената санкция превишава многократно размера на дължимата "тол такса". Абсолютната липса на пропорционалност на преследваната от законодателя цел, както и възможност за индивидуализиране на санкцията за всеки конкретен случай, съобразявайки неговите особености, изминато разстояние, дължима такса или други обстоятелства от техническо естество, дори прозира и в обстоятелство, че независимо от налагането на административното наказание, санкционираният правен субект дължи и заплащането на съответна такса по чл. 10б, ал. 5 от Закон за пътищата. Същата се изчислява като се приеме, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-

дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия ѝ маршрут по протежението ѝ. В конкретиката на настоящия случай тази такса е изчислена в размер на 119, 00 лева, а наложената на водача глоба надвишава този размер повече от четири пъти. Отделно от това, за да бъде освободен от административнонаказателна отговорност на жалбоподателя е предложено да заплати компенсаторна такса в размер на 750, 00 лева, чийто размер също е в абсолютна стойност и се определя според техническите характеристики на превозното средство. Налагането на глоби и имуществени санкции с фиксиран размер за всяко нарушение, без възможност да бъде преценявана тежестта на самото нарушение е в разрез с принципа на пропорционалност. В светлината на съюзната практика, а именно Решение от 22 март 2017 г., по съединени дела Euro-Team Kft. C-497/15, Spirb1-Gйр Kft. C-498/15, ECLI: EU: 2017: 229, т. 50 от цитирана практика, изрично е изведено, че: "..... член 9а от ДиректИ. 1999/62 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска система от наказания като разглежданата в главното производство национална правна уредба, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им. "Националната юрисдикция е длъжна да приложи правото на Съюза в неговата цялост и да защити правата, които то дава на частноправните субекти, като при необходимост остави без приложение всяка разпоредба, която, ако бъде приложена, предвид обстоятелствата по случая, би довела до несъответстващ на правото на Съюза резултат (решение от 13 юли 2016 г., Рцpperl, C-187/15, EU: C: 2016: 550, т. 45 цитираната съдебна практика). Макар и изрично съюзната юрисдикция да се е произнесла относно липсата на директен ефект на чл. 9а от ДиректИ., то от това не следва, че националната юрисдикция трябва да загърби съюзното право, а напротив същата БИ. задължена да приложи съответстващо на правото на съюза тълкуване (решение от 04 октомври 2018 г., Dooel Uvoz-Izoz Skopje Link Logistic N & N, C-384/17, ECLI: EU: C: 2018: 810, т. 58 – 61 от цитираната практика, решение от 24 януари 2012, Maribel Domingues, C-282/10, ECLI: EU: C: 212: 33, т. 24 от цитираната практика). Воден от изложените принципни постановки настоящия съдебен състав намира, че санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3а ЗДвП противоречи на принципа на

пропорционалност, доколкото не позволява да се вземат предвид конкретни обстоятелства за всеки отделен случай, а размерът на санкцията надхвърля значително дължимите такси. Санкциите следва да са ефективни, съразмерни и възпиращи, но преценени през принципа на пропорционалност, а при липсата на такава санкционна разпоредба и наличието на административно наказание в абсолютно определен/фиксиран размер, то същата следва да остане неприменена, а наказателното постановление да бъде отменено. На следващо място, но не и по значение следва да се посочи, че към акта са приложени и две снимки-една изцяло черна с частично четящ се вероятно номер на автомобила и една бяла с черни петна-вероятно снимка на автомобил в далечен план. На практика и двете не установяват нищо, тъй като не възпроизвеждат никакво конкретно изображение. На двете снимки има автоматично генерирани дата и час и други буквени и цифрови символи. Актът е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен на 11.04.2022 г. Писмени възражения по него не са постъпили. Въз основа на акта е издадено и процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 179, ал. 3а от ЗДвП на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1800 лв. В тежест на административно-наказващия орган е да докаже и подкрепи със съответните доказателства твърденията и констатациите си относно извършено административно нарушение. Административнонаказващият орган е приел, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Според този текст водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата /ЗП/ по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние съгласно изискванията на ЗП за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв. Съгласно чл. 10б, ал. 3 от ЗП тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички ППС с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Според чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП

създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. От установените по делото обстоятелства въз основа на събраните доказателства с оглед приложимите правни норми е видно, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения и не е спазено изискването за форма на наказателното постановление. При издаването на НП наказващият орган е нарушил императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, съобразно която наказателното постановление следва да има пълно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Доказателствата, приложени към преписката, не установяват обстоятелствата по смисъла на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП. Доказателства, установяващи обстоятелствата по смисъла на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, не са представени. Приложените снимки, които следва да установят посочените обстоятелства, за да бъдат годни доказателства, в какъвто смисъл са доводите в жалбата, изобщо не установяват никаква информация. Действително според разпоредбата на чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3в, които заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата, но в случая снимките не съдържат такава информация. В тежест на административно-наказващия орган е да представи доказателствата, вкл. тези по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, съдържащи посочената в разпоредбата информация, което в случая

не е сторено. Съдебния състав намира за основателно да отбележи, че при издаването на АУАН и НП не се доказва субективната страна от състава на нарушението. Според чл. 179, ал. 3г от ЗДвП, ако пътното превозно средство има монтирано устройство за целите на подаване на деклариран ТОЛ данни, което не функционира, и ако при извършена на място проверка от контролните органи се установи, че неподдаването на деклариран ТОЛ данни не се дължи на умишлена намеса във функционирането на посоченото устройство, наказание по ал. 3а не се налага, ако е спазена процедурата за уведомяване на Агенция "Пътна инфраструктура" за преустановено подаване на данни и впоследствие е подадена декларация за ползваните участъци от пътя при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 10, ал. 7 от Закона за пътищата. В настоящия случай безспорно е установено, че пътното превозно средство има монтирано устройство за целите на подаване на деклариран ТОЛ данни. В тази хипотези – когато ППС има монтирано устройство за подаване на ТОЛ данни, законът вменява задължително извършване от контролните органи на проверка за установяване на причините за нефункциониране на устройството. От страна на контролната администрация нито се твърди, нито се доказва извършването на такава, поради което без значение остава дали е спазена процедурата за уведомяване на АПИ за преустановено подаване на данни и последващото подаване на декларация за ползваните участъци от пътя. Незавършването на коментираната проверка представлява съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице и в крайна сметка е довело до налагането на наказание без да са изяснени обстоятелства от решаващо значение за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача на ППС. Разпоредбата на чл. 13, ал. 6 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории ППС, в случай, че дадено бордово устройство преустанови подаването на данни, съответния собственик или ползвател на ППС е длъжен незабавно да уведоми доставчика на услугата, с който има договор, а не лицето, което ползва съответното бордово устройство. Водачът на ППС не е страна по договора с „Д. С. И.“ АД, нито лице, което участва в коментираната процедура. Административнонаказващият орган е следвало да отчете и възможността водачът, и превозвачът да са узнали, че устройството не функционира едва с

уведомяването им от служителите на Митницата и съставянето на АУАН, съответно процедурата по уведомяване на АПИ по чл. 13, ал. 6 и ал. 7 от Наредбата, да е започната и проведена след съставянето на АУАН, което не е сторено в настоящия случай. Настоящият съдебен състав намира, че е налице и още едно основание за отмяна на атакуваното НП, доколкото извършеното административно нарушение представлява маловажен случай по смисъла на § 1, ал. 1, т. 4 ДР на ЗАНН. Следва да се отбележи, че с ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., е регламентирана нова разпоредба в ЗП – чл. 10б, ал. 7 ЗП, съгласно която в случай, че е налице частично или пълно недеклариране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административнонаказателно производство. Очевидна е волята на законодателя, че при доброволно заплащане на дължимата пътна такса за изминато разстояние за преминаване през съответните участъци, не са настъпили каквито и да е вреди за бюджета, поради което и не се образува административнонаказателно производство, а образуването се прекратява съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 6а от ЗДвП. Настоящият случай е именно такъв, доколкото се касае за частично неподаване на тол данни само в периода около 18:33 часа на 21.03.2022 г. (такИ. данни са подавани в останалото време на 21.03.2022 г. за другите сегменти от платената пътна мрежа), най-вероятно поради техническа причина в бордовото устройство, като в случая е сключен договор между собственика, респективно ползвателя „М. Л.“ ЕООД и "Д. С. И." АД за събиране на пътна такса за изминато разстояние. Същевременно, от приложената по преписката квитанция е видно, че жалбоподателят е заплатил такса по чл. 10б, ал. 5 ЗП в размер на 119.00 лева. Посочената такса представлява максимална такса по чл. 29 от Тарифа за таксите, които се събират за преминаване и ползване на републиканска пътна мрежа, приета с ПМС № 370 от 20.12.2019 г., в случаите когато не е възможно да се установи действително изминатото разстояние поради причини, които не се дължат на техническа неизправност на поддържаната от АПИ Електронна система за

събиране на тол такси, като се приема, че съответното ППС е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа. За разлика от хипотезата на чл. 10б, ал. 7 ЗП, която касае заплащане в 14-дневен срок на дължимата пътна такса за реално изминатото разстояние, то в чл. 10б, ал. 5 ЗП е регламентирано заплащане на максимална пътна такса за същото разстояние. В този смисъл, съдът счита, че в конкретния случай не е оцетен държавният бюджет, доколкото е заплатена дължимата пътна такса, и то в максимален размер, съобразно разпоредбата на чл. 10б, ал. 5 ЗП. Отделно от това в чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО "Доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Тоест, в случая доставчикът на електронната услуга за събиране на пътни такси за изминатото разстояние "Д. С. И." АД е следвало да уведоми собственика "О. И." ЕАД и ползвателя „М. Л.“ ЕООД на ППС, относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство. Едва след изпълнение на това задължение и проявено бездействие от страна на ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача на процесното ППС. В този смисъл е и последното изменение на ЗП със ЗИДЗП, ДВ, бр. 14 от 2023 г., с който са регламентирани нови разпоредби чл. 10б, ал. 7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024 г., с които националното законодателство е съобразено изцяло с изискванията на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., в частност с чл. 2, § 7 от същия. В този смисъл, още веднъж следва да се посочи, че с изпълнение на задължението си по чл. 10б, ал. 5 ЗП за заплащане на пътна такса за посочения сегмент от пътя в максимален размер, и то без да е регламентирана на национално ниво и изпълнена процедура по уведомяване на собственика на процесното ППС за

спиране подаването на информация от бордовото устройство в последния, са били изпълнени в цялост целите на ЗП, като по никакъв начин не са били увредени или застрашени обществените отношения, обект на защита от нормата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП и чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. С оглед на това, съдът счита, че извършеното административно нарушение реално не е увредило обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП, вр. чл. 10, ал. 1 ЗП, поради което и същото представлява маловажен случай. По изложените съображения, съдът счита, че при издаване на атакуваното НП са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които обуславят неговата отмяна.

Предвид разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН и направеното изрично искане от жалбоподателя чрез неговия процесуален представител в тази насока, в полза на последния следва да се присъдят направените от него разноски по делото за адвокатско възнаграждение. От приложения на л. 19 от АНХ дело №381/2022г. по описа на МРС, което е било отменено и въз основа на което бе образувано АНХ дело № 320/2023г. по описа на МРС, договор за правна защита и съдействие е видно, че жалбоподателят е уговорил предоставяне на безплатна правна помощ от адв. В. И. от САК като адвокатското възнаграждение следва да се заплати съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗА. С оглед на това, съдът счита, че Агенция "Пътна инфраструктура" следва да бъде осъдена да заплати на адв. В. И. на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата от 480 лева, представляваща минималния размер на предвиденото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото съгласно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (400 лева плюс 10 % за горницата над 1000 лева). Съгласно разпоредбата на чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗА), адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на: 1. лица, които имат право на издръжка; 2. материално затруднени лица; 3. роднини, близки или на друг юрист. Съгласно ал.2 на чл.38 от ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати. В производство пред районния съд от жалбоподателя, чрез процесуалния му

представител адв. В. И. от САК своевременно, още в жалбата срещу наказателното постановление, е била заявена претенция за присъждане на разноски по делото. В представения пред този съд и наличен по делото Договор за правна защита и съдействие изрично е посочено, че договорените правна защита и съдействие на жалбоподателя адвокатът извършва безплатно, на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗА, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1 от ЗА, като наличието на конкретното основание от нормата не се нуждае от доказване. В процесния случай производството пред въззивния съд е иницирано по жалба на санкционираното лице М. К. М., което е било представявано по делото от надлежно упълномощения адв.В. И. от САК, а оспореното от нея наказателно постановление е отменено от съда. При тези обстоятелства безспорно е възникнало регламентираното от нормата на чл.143, ал.1 от АПК, вр. чл.63д, ал.1 от ЗАНН право – в производството пред районния съд страната има право на разноски, като при отмяна на обжалвания акт, възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, да се възстанови от бюджета на органа, издал отменения акт. В Раздел IV от издадената на основание чл.36 и чл.38 от Закона за адвокатурата Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, са предвидени възнаграждения по наказателни и административнонаказателни дела за една инстанция, като съгласно чл.18, ал.2 от Наредбата, ако административното наказание е под формата на глоба, възнаграждението се определя по правилата на чл.7, ал.2 върху стойността на санкцията, а разпоредбата на чл.7, ал.2, т.2 предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, при интерес до 1000 лв. възнаграждението да е 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лева).

В конкретния случай следва съдът да приложи специалната норма на

чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата и да присъди тези разноси в полза на адвоката, представлявал жалбоподателя, чието право е самостоятелно и произтичащо от цитираната разпоредба.

Разпоредбата на чл.63д ал.1 ЗАНН препраща към тази на чл.143 ал.1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. За заплащането на разноските следва да бъде осъдена насрещната страна в процеса АПИ „ Агенция пътна инфраструктура“ гр. С. Претендираните от процесуалния представител на жалбоподателя и присъдени от съда разноси от 480 лева не надвишават минималния предвиден в Наредбата размер и съдът не би могъл да присъди по-нисък размер на разноските от минимално определения съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно разпоредбата на параграф 2а от ДР Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за нерегистрираните Закона за данъка върху добавената стойност адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимия данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази Наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. Видно от представените по делото доказателства, а именно: Удостоверение за регистрация под изх. №220192302597491/06.06.2023г. на ТД на НАП С. офис „ В.“ адв. В. Г. И. от САК е вписана в регистъра на НАП с дата на регистрация по ЗДДС от 01.07.2009г. Към така определената сума от 480 лева следва да бъде прибавен и дължимият размер на ДДС, а именно 20 % като общият размер на адвокатското възнаграждение в конкретния случай възлиза на 576 лева така, че претендираната сума от 580 лева е напълно законосъобразна и следва да бъде присъдена изцяло/. Имено сумата от 580 лева следва АПИ гр. С. да заплати на адв. В. Г. И. от САК с оглед изхода на делото.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. чл.63 ал.2 т.1, вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН, съдът **ОТМЕНИ** Наказателно постановление № BG11042022/4000/P8-398/10.10.2022 г. на Г. А. Т. – Директор на Национално

тол управление /НТУ/ към Агенция „Пътна инфраструктура” /АПИ/ гр.С.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____